

[Niels Helveg Petersen]

og kun er en konsekvens af vestlige beslutninger. Jeg synes ikke, det er rimeligt at gøre det, slet ikke, fordi vi jo helt savner åbenhed om de østeuropæiske forhold.

Hvad selve hovedspørgsmålet angår, planerne for en modernisering af NATOs taktiske atomvåben, så lukkede forsvarsministeren jo ingen døre. Det var tydeligt, at forsvarsministeren erkendte behovet for en modernisering af de taktiske atomvåben, og det er en erkendelse, som jeg er meget betænkelig ved. Forsvarsministeren beroligede med, at det ikke nu var tiden til at beslutte sig for noget, og det er da en beroligelse også for mig, men over for den klare understregning af behovet for en snarlig modernisering og beslutninger herom må jeg anmelde det radikale venstres bekymring. Hvem der end begynder, så vil en udbygning med taktiske atomvåben, en modernisering af taktiske atomvåben, i Centraleuropa kun lede til en yderligere accelerering af våbenkapløbet i Europa.

Jeg vil gerne på mit partis vegne anmelde den mest afgrundsdybe skepsis over for de oplysninger, vi får fra det militær-industrielle kompleks på begge sider af jerntæppet. Begge sider har jo masser af argumenter for til enhver tid at hævde: vi er ved at komme bagefter, det er nødvendigt at gøre en ny indsats, og vi må lægge os i selen for ikke at sakke bagud. Enhver generalstab på begge sider af det, vi kaldte jerntæppet, kan jo til enhver tid argumentere stærkt herfor, og resultatet kender vi da også: en stærk forøgelse af oprustningen både med konventionelle våben og med andre våbentyper.

Det må være hovedsynspunktet for Danmark – og jeg er da også tilfreds med at se synspunktet fremhævet i ministerens tale – at man må søge af al kraft gennem våbenkontrollaftaler, ved hurtig videreførelse af SALT-forhandlingerne om SALT III og også gennem den europæiske sikkerhedskonference ved udbygning af de såkaldte tillidsskabende foranstaltninger at skabe forudsætning for at bryde den onde cirkel, det stadig hurtigere accelererende våbenkapløb.

Jeg vil endelig sige til ministeren, at jeg er meget tilfreds med den fornyede klare afstandtagen fra, at der kan blive tale om stationering af a-våben på dansk område.

Det er svært at drage nogen knivskarp konklusion af den tale, ministeren har holdt,

beslutningens tid er ikke inde, men jeg synes, der i ministerens tale ligger for meget af en accept af grundsynspunktet, at det under alle omstændigheder er nødvendigt med hurtig beslutning om en modernisering af NATOs taktiske atomvåben.

Honoré (KrF):

Også jeg vil gerne takke forsvarsministeren for denne redegørelse, som jeg synes er en sober redegørelse, men man må jo nok sige, at en central passus i denne redegørelse må give anledning til bekymring. Efter at ministeren har skildret den oprustning, der finder sted i Warszawapagtlandene, både hvad angår de taktiske atomvåben og de konventionelle våben, konkluderer han, at det på nuværende tidspunkt ikke er klart, hvordan vi rent faktisk skal søge at imødegå den uro-vækkende forskydning i den militære balance. Ministeren kan så i det følgende vise, hvordan vi i NATO og også i Danmark udskyder afgørelser, vi har ikke de analyser, der skal til, men sagen er jo, at selv om vi har analyser, der viser, hvad der skal til, selv om vi har analyser, der klart kunne godtgøre, at hvad der skulle til, var en modernisering af forskellige våben, en kvalitativ og en kvantitativ forbedring, og at man gennem sådanne foranstaltninger kunne opnå en bedre balance i Europa på det militære område og øge fredschancerne, ville mulighederne for at gennemføre disse rigtige foranstaltninger afhænge af, hvorvidt befolkningerne og regeringerne prioriterede dette højt nok i forhold til andre formål af uddannelsesmæssig, social og anden karakter. Det er jo et spørgsmål dybest set ikke blot om forståelse, men også om politisk vilje til at prioritere sikkerhedsfordelene tilstrækkelig højt.

Det er da et interessant spørgsmål, hr. Gert Petersen har taget op på ny om den forstærkede oprustning i Centraleuropa. Der finder vel en oprustning sted på to områder, de konventionelle våben og de taktiske a-våben, kvantitativt og kvalitativt, men hr. Gert Petersen nøjedes med at tale om ét af disse områder, de taktiske a-våben.

Jeg synes nu, hr. Gert Petersen bevægede sig ud over det centraleuropæiske ved at tale om a-våben installeret på u-både. Nu er jeg ikke helt inde i emneregistret for, hvad der med rette kan siges at høre ind under cen-